

luty 2021, nr 2/181

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

11 LUTY

**Światowy
Dzień Chorego**

Drodzy Czytelnicy!

Oddajemy
w Wasze ręce
już drugi
w tym roku
kalendarzo-

wym numer naszej gazetki parafialnej Biały Kamyk. Za nami okres Bożego Narodzenia, w którym to cieszyliśmy się z przyjścia Boga na ziemię. W naszych domach panowała podniosła, wyjątkowa, świąteczna atmosfera. Jednak był to też czas zadumy i refleksji. Wielu z nas, ze względu na trwającą pandemię, musiało spędzić te święta w domu, bez możliwości uczestnictwa we Mszy Świętej czy odwiedzania swoich najbliższych. Były nawet takie osoby, które na co dzień przybywając za granicą nie zdołały dotrzeć do swoich rodzin na czas. Po świętach nie odbyła się także w naszej parafii tradycyjna wizyta duszpasterska.

W tym roku wszyscy z nas byli zaproszeni na Msze Święte kolędowe do najważniejszego domu w naszej parafii – do kościoła. Na każdej Mszy świętej kolędowej była błogosławiona kreda do oznaczenia naszych domów i święcona woda do ich pokropienia. Każda rodzina albo jej przedstawiciel po zakończeniu Mszy Świętej otrzymywała indywidualne błogosławieństwo i zabierała do domu kredę, wodę święconą i modlitwę błogosławieństwa domu. Bowiem po tym nabożeństwie już cała rodzina winna zgromadzić się w swoim domu rodzinnym na modlitwie indywidualnej, gdzie dokonywano poświęcenia.

Natomiast w najbliższą środę wkroczymy w przestrzeń pustyni. Bowiem czas Wielkiego Postu, który się rozpocznie, utożsamiamy z czasem przebywania Jezusa na pustyni. W nawiązaniu do tamtego wydarzenia post to czas wyostrożnienia smaku życia – na pustyni nie zabieramy komputerów, telewizorów, komórek... Tutaj liczy się to, co jest konieczne do życia – każdy gram niepotrzebnego obciążenia odbiera siły, a zarazem ogranicza najcenniejszy ładunek potrzebny na pustyni – wodę i pożywienie. Bez wielu rzeczy można się obejść w życiu, jednak nie bez jedzenia i picia. Ta pustynna perspektywa postu jest wyostrożeniem smaku – aby móc cieszyć się prawdziwym życiem, jakie otrzymaliśmy od Boga.

Trzeba, abyśmy właśnie tak spojrzeli na rozpoczynający się niebawem okres Wielkiego Postu w naszym życiu. Jest on dany nam w Kościele, jako jedyna lekcja rezygnowania z tego czym „obrośliśmy” w naszej codzienności, na rzecz dostrzegania tego, co najważniejsze. Dlatego w tym czasie powraca zachęta do podejmowania różnych postanowień, które mają nam pomóc nabrać dystansu do przyzwyczajień i wygod, aby zasmakować wolności.

Wszystkim życzymy, aby ten nadchodzący czas Wielkiego Postu wykorzystać jak najlepiej pamiętając szczególnie o modlitwie i czynach miłosierdzia.

ks. Sławomir Głuszek

Matka Boża Gromniczna

*Gdy czas niełatwy,
A wokół trwoga,
Ty w znaku świecy,
Jesteś Matko droga.*

*Maryjo Gromniczna,
Świecisz blaskiem ślicznym.
Kto Cię prosi z ufnością,
Wysłuchasz go z czułością.*

*W najtrudniejszych chwilach,
Kiedy na nic ludzka siła,
I znikąd pomocy,
Ku Matce zwróć oczy.*

*Wysłucha cię Ona,
Gdy twe serce kona,
I drogę oświeci,
Gdy twa dusza uleci.*

*W Ojca Niebieskiego domu,
Czeka na cię w progu.
O Święta Mateńko,
Uchroń nas przed męką.*

*Oświecaj nam drogę,
I skróć duszy trwogę.
AVE Maryja śpiewamy,
Bo Ciebie kochamy.*

Marcin

*Dziękujemy serdecznie
wszystkim mieszkańcom Jawornika
za coroczne wsparcie podczas akcji
„Kalendarz”*

Panience z Lourdes oddaj swoje cierpienie

Zofia Pawłowska

11 lutego w święto MB z Lourdes obchodzony jest Dzień Chorego. Dlaczego właśnie wtedy? Oczywiście natychmiast kojarzą nam się liczne uzdrowienia, które otrzymali proszący za Jej pośrednictwem.

Od zawsze ludzie zastanawiają się nad sensem choroby i cierpienia, które nas tak często dotyka. Od zawsze też człowiek zwraca się o pomoc do Pana Boga, często za pośrednictwem Świętych, ale najczęściej za przyczyną Matki Bożej.

Zdrowy człowiek może w pełni realizować swoje zdolności i siły. Pracuje, uczy się, zdobywa świat, tańczy, śpiewa, żartuje...

I nagle choroba – słabość ciała, ból, strach, depresja itd. Szukamy przyczyn, jest ich cała paleta od banalnych przez długotrwałe i bolesne, aż do śmiertelnych.

Nie tańczymy, nie śpiewamy, nie chodzimy do naszej pracy, ani nawet na randki, ba, czasem nawet myśleć się nie da. Nie planujemy – bo jak? Wszystko musi poczekać – zwykle tylko parę dni, ale czasem bardzo, bardzo długo.

Choroba zabiera siły – leżymy w łóżku dni kilka, kilkanaście, a nie raz wiele tygodni czy nawet lat. Nic nie możesz sam – czasem nawet umyć się nie masz siły. Ktoś musi przyjść z kompresem na rozpalone czoło, ktoś musi przynieść zupę i zwyczajnie nakarmić. Basen i pielucha stają się twoją rzeczywistością i udręką.

Potrzebujesz pomocy. A miarą upływającego czasu ubywa znajomych, nawet i przyjaciół. Zostaje rodzina, jeżeli jest, dla której też stajesz się ciężarem.

Choroba przynosi ból – czasem tylko drapanie w gardle czy wzdęty brzuch, ale czasem to ból nie do znie-

sienia rozdzierający serce, głowę czy dosłownie każdą cząstkę ciała.

Nierzadko słabnie i rozum – oddalamy się od świata. Stajemy się coraz bardziej samotni w szpitalnym łóżku, w domu starców, hospicjum ale i we własnym domu. Samotny coraz częściej tęsknisz i czekasz. Liczysz płynące minuty, godziny, aż ktoś znajdzie odrobinę czasu dla ciebie. Ciepłe słowo, chwilę otwartej rozmowy, a nie tylko rutynowe zabiegi.

Każdy z nas chce być zdrowy, ale każdego z nas też spotyka choroba i niejednemu towarzyszy nawet do końca życia. Pamiętajmy o tym i starajmy się zrozumieć stan i potrzeby chorych.

I wreszcie, choroba niesie za sobą niepewność, często strach czy nawet załamanie. Wielu wątpi w sens życia, a nawet w miłość Pana Boga. Jakże się mylą.

Ciągle pytamy – dlaczego choroba, dlaczego cierpienie? Dobry Bóg dając te doświadczenia wskazuje na kruchość doczesnego życia. Wszystkim chorym i wszystkim, którzy im towarzyszą mówi – jest tylko jedna pewna droga, ta droga to Ja. Uświadamiając nam słabość i przemijanie pokazuje szczęśliwe, wieczne życie w niebie. Namawia – wybierz Mnie,

przecież widzisz, jak sam nic nie potrafisz. Wielu ludzi korzysta z tych rekolekcji, jakie daje choroba i nawet po latach i strasznych grzechach wraca do Boga.

Matka Boża w Lourdes w sposób szczególny pokazała nam tę szansę i żeby łatwiej nam było jeszcze raz uwierzyć w moc modlitwy i Miłosierdzie Boże, dla bardzo wielu wybłagała uzdrowienie, już tutaj na ziemi. Dla dobrych, ale też i złych. Musieli tylko prosić i zaufać.

A my dzisiaj? Jakże często przerwani szukamy medykamentów, szczepień, badań, szpitala, lekarzy nawet profesorów. To dobrze, Pan Bóg dał te dary wiedzy ludziom. Ale czy pamiętamy o najlepszej Wspomożycielce?

Panienka z Lourdes – świetlista, biała, czuła. A przecież to ta sama kobieta, która stała pod Krzyżem swego Syna. Ona wie, co to ból.

W Jej dłonie oddajmy nasze cierpienie...

O zbawcza Hostio, godna czci, co lud do niebios wiedziesz bram...

Wacław Szczotkowski

Jezus sam staje się chlebem, aby być obecnym wśród nas. Zaś naszym zadaniem jest czynić tak, aby każdy mógł przyjść i posilić się tym chlebem życia, który jest zadatką życia wiecznego. Dziś właśnie istnieje potrzeba wielkiej i autentycznej pobożności eucharystycznej. Potrzeba częstego przyjmowania Pana Jezusa w Komunii św. i adorowania Go wystawionego w Najświętszym Sakramencie. Potrzeba dawania świadectwa, aby ci wszyscy, którzy są daleko od Chrystusa, zrozumieli jak wielkim darem jest Eucharystia.

Sakrament Bożej obecności, to największy skarb ludzkich pragnień. Być blisko Boga, to tęsknota każdego ludzkiego serca, które szuka Boga. Taką możliwość stwarza przebywanie przed Najświętszym Sakramentem, kiedy adorujemy Jego najświętszą obecność oraz uwielbiamy Go ukrytego w Eucharystii zwanej też pięknie Chlebem aniołów i Chlebem z nieba. Wówczas, kiedy Go adorujemy i jesteśmy świadomi Jego bliskości, to można rzec, że naocznie, krok po kroku, spełniają się słowa zachęty Pana Jezusa „Trwajcie we Mnie, a Ja w was trwać będę” (J 15, 4).

A cóż może być ważniejszego od tego, że Bóg jest w nas, że Bóg trwa w nas, że jesteśmy z Nim zjednoczeni? Przecież do takiego stanu jako wierzący, ciągle dążymy.

Przeżywamy w Kościele okres zwykły, poprzedzający Wielki Post. Jednocześnie w trakcie tego okresu Kościół daje nam sposobność odpowiednio przygotować się do czasu pokuty, który rozpoczyna się w Śro-

stwo, czyli możliwość adoracji Pana Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie Ołtarza. To nabożeństwo nie jest nowością w Kościele. Ma wielowiekową tradycję (w obecnej formie trwa od VI wieku). Zdążyliśmy się do niego przywiązać, a nawet przyzwyczaić oraz przekonać, że jest prawdziwym duchowym lekarstwem. A jednak nie umiemy korzystać z niego. Nie można powiedzieć, że specjalnie gromadzą się na nim rzesze. Nie można też zobaczyć pobożnych katolików, którzy tłumnie, z wiarą, garną się do świątyni, aby uwielbić, uczcić, oddać cześć Bogu, ukrytemu w Eucharystycznym chlebie. Nie widać również postawy ufności i gorliwości umożliwiającej upaść przed Nim na kolana i wyrażającej gotowość do autentycznej modlitwy. Jak to jest, że skoro wierzymy w Jego subtelny i taktowną obecność pod osłoną białej hostii, to co nami powoduje, że nie biegniemy z entuzjazmem do kościoła, aby być blisko Niego. Co nas powstrzymuje, co nas ogranicza, co jest ważniejszego od spotkania z Tym, który z miłości ukrył dyskretnie swoje Bóstwo, aby nas nie onieśmielać, aby nas nie zniewalać i nie trwożyć.

Św. Tomasz z Akwinu: „Wielbię Twój Majestat skryty w Hostii tej”. Eucharystia to wielki sakrament pokory Pana Boga. Bóg się uniaża, a nam brakuje zdecydowania, świeżości, autentyczności, aby Mu przynajmniej w części zrekompensować Jego miłość, wierność i oddanie. To właśnie nas, uczniów Chrystusa, powinien

dę Popielcową. Tą okazją jest czterdziestogodzinne nabożeństwo.

cechować i wyróżniać głód Boga, pragnienie wspólnoty i przyjaźni z Nim. Tymczasem ciżby na adoracji podczas czterdziestogodzinnego nabożeństwa nie można się dopatrzeć. Zresztą absencja na adoracji eucharystycznej to pospolita bolączka wspólnoty wierzących.

Żeby się usprawiedliwić najczęściej tłumaczymy się różnymi trudnościami i przeszkodami. Zastaniamy się brakiem czasu, skarżymy się na zmęczenie, ubolewamy, że nie potrafimy się skupić, biadolimy nad niechęcią do modlitwy powszechnie praktykowanej czyli różańcem, litaniami, koronką itp., utyskujemy nad własnym rozdrażnieniem i zniecierpliwieniem, co jakoby zakłócało skoncentrowanie na Panu Bogu tak potrzebne na adoracji. Rzeczywiście, nie należy tych problemów bagatelizować. One mogą komplikować każdą próbę modlitwy, a w szczególności modlitwę uwielbienia, którą pragniemy przeżyć przed Najświętszym Sakramentem.

Wydaje się że przyczyn tych trudności w modlitwie należy upatrywać w naszych zaniedbaniach. Rzadko się modlimy. Okazjonalnie, albo od święta czytamy Pismo Święte. Sporadycznie zaglądamy do Katechizmu Kościoła Katolickiego, aby poznać głębiej prawdy naszej wiary. Tylko czasami, a nawet jestem skłonny przypuszczać, że incydentalnie porywnamy się na wieczorny rachunek sumienia, który powinniśmy robić codziennie. Kuleje również życie sakramentalne, to znaczy niesystematyczne przystępowanie do sakramentu pokuty i Eucharystii.

Podłożem tej pasywności w modlitwie adoracyjnej jest zapewne również słaba wiara. Jednak wiarę mo-

zemy pogłębiać podczas spotkania z Panem Jezusem na modlitwie i na adoracji.

Tym samym, przysłowiowe koło się zamyka. W takim razie, jak poradzić sobie z tym utrapieniem.

Uda nam się mu sprostować, gdy tylko zrezygnujemy w swoim życiu z bycia w centrum, a w centrum postawimy Hostię, tak jak Hostia jest w centrum monstrancji. Tak jak monstrancja pokazuje Hostię, w której ukrył swoją świętość i Majestat Pan Bóg, tak my mamy swoim życiem pokazywać ludziom Boga. Tak jak monstrancja w kształcie słońca przypomina słowa Jezusa: „Ja jestem światłością świata” (J 8, 12), tak my

mamy postępować według słów Pana Jezusa: „Wy jesteście światłem świata” (Mt 5, 14). Tak jak monstrancja skupia na sobie wzrok, myśli i nasze rozważania, tak my powinniśmy wskazywać na Boga, który jest źródłem wszelkiego dobra.

Myślę, że również właściwym rozwiązaniem, czyli takim panaceum na zmartwienie i niedomaganie związane z gnuśnością oraz biernością dotyczącą praktykowania modlitwy uwielbienia, jest modlitwa wstawienicza tych, którzy jeszcze się modlą i tych, którzy uczestniczą w adoracji.

Modlitwa z *Dzienniczka* św. Siostry Faustyny:

*O wieczna Miłości, Jezu,
Któryś się zamknął w Hostii tej,
I kryjesz Majestat Bóstwa –
i tajszy piękność Twą,
A czynisz to dlatego,
by oddać się cały duszy mej,
I by jej nie przerażała
wielkością Swą.
O wieczna Miłości, Jezu,
Któryś zasłonił się Chlebem,
Odwieczna światłości,
niepojęte źródło szczęścia i wesela,
Bo Ty chcesz być mi
tu na ziemi niebem,
I jesteś mi wtenczas,
gdy miłość Twa Boża
mi się udziela. (Dz 1569)* ■

Wizyta duszpasterska 2021 – wyjątkowa kolęda

Redakcja

Sytuacja epidemiczna w tym roku wymaga niespotykanych rozwiązań. Tak narodził się pomysł „kolędy innej niż wszystkie” – Nie możemy się w tym roku spotkać w Waszych domach. Ale spotykamy się w najważniejszym domu w naszej parafii: w Domu Bożym – powiedział ks. wikary podczas jednej z Eucharystii, oprawionej w intencji rejonu kolędowego.

W tym roku kolęda była podzielona na dwie części: pierwsza z nich odbywała się w parafialnym kościele. Podczas Mszy świętych, w których brały udział poszczególne rejonu Jawornika, księża razem z wiernymi modlili się o pomyślność i błogosławieństwo dla mieszkańców. Na zakończenie Eucharystii celebrowali święcił wodę oraz kredę, którą mają zostać oznaczone drzwi domów. Następnie podczas adoracji wspólnie odmawiano modlitwę za rodziny, którą napisał św. Jan Paweł II. Potem odbywało się indywidualne błogosławieństwo każdej rodziny, w czasie którego księża wręczali kredę, wodę święconą, materiały potrzebne do wspólnej modlitwy w domach i obrazek kolędowy z życzeniami.

Duszpasterze podkreślali, że bardzo ważna jest także druga część tej „niezwykłej kolędy”. Po powrocie do domu, posługując się przygotowanymi materiałami członkowie rodzin mają się spotkać na wspólnej modlitwie błogosławieństwa domu i rodziny i pokropić poświęconą wodą mieszkanie. Jedną z osób dołączoną kredą powinna napisać na drzwiach C+M+B+2021, co w przekładzie pol-

skim oznacza „Niech Chrystus błogosławi temu domowi”.

– Nie możemy się w tym roku spotkać w waszych domach. Ale spotykamy się w najważniejszym domu w naszej parafii: w Domu Bożym – powiedział ks. wikary. Podkreślił, że ta niezwykła kolęda w kościele parafialnym pozostawia więcej przestrzeni na modlitwę. Przyznał, że księżom brakuje spotkań w domach, gdy mogli porozmawiać z parafianami, którzy często się otwierali, opowiadając o swoich kłopotach i radościach. Duszpasterze pamiętają jednak o nas w codziennej modlitwie i w czasie Mszy św. odprowadzanych w intencji parafian. Swoją modlitwą ogarniają wszystkie te sprawy, które leżą na sercu mieszkańcom Jawornika i przedstawiają je samemu Bogu.

Mamy nadzieję, że w przyszłym roku sytuacja pozwoli nam spotkać się tradycyjnie w domach. To niecodzienne spotkanie kolędowe umocniło wiele osób niosąc nadzieję, że mają wsparcie modlitewne w tym niełatwym czasie. ■

Ks. Robert Chrząszcz

nowym biskupem pomocniczym w Archidiecezji Krakowskiej

Justyna Tyrka

6 lutego 2021 r. odbyły się święcenia biskupie ks. Roberta Chrząszcza – nowego biskupa pomocniczego Archidiecezji Krakowskiej. – „Otwórzcie drzwi Chrystusowi”. Chciałbym, aby te słowa prowadziły nas w tych niełatwych czasach, w których powstaje wiele pytań bez odpowiedzi. (...) Sercem wypełnionym wdzięcznością pragnę prosić Boga za was i za siebie słowami z dzisiejszego czytania z Listu do Hebrajczyków: „Bóg niech nas uzdolni do wszelkiego dobra, byśmy pełnili Jego wolę; niech sprawi w nas, co miłe w Jego oczach”. Nie bójmy się. Otwórzmy drzwi Chrystusowi! – powiedział bp Robert Chrząszcz po uroczystym przyjęciu święceń biskupich.

Ks. Robert Chrząszcz urodził się 7.10.1969 r. w Wadowicach, jego rodzinna parafia znajduje się w Kalwarii Zebrzydowskiej. Ukończył niższe Seminarium Duchowne oo. Bernardynów, a następnie Wyższe Seminarium Duchowne Archidiecezji Krakowskiej. Święcenia kapłańskie przyjął w 1994 r. Był wikariuszem najpierw w parafii Zesłania Ducha Świętego w Krakowie-Ruczaju, a od 1999 r. w parafii Matki Bożej Różańcowej w Krakowie-Piaskach Nowych.

Był związany z duszpasterstwem młodzieży. W 2005 r. rozpoczął pracę misyjną w Brazylii. Posługiwał wśród ubogich mieszkańców Rio de Janeiro, dzięki jego staraniom wybudowano tam kościoły. Zyskał szacunek lokalnych mieszkańców bez względu na ich wyznanie, a nabożeństwa przez niego organizowane gromadziły rzesze wiernych. Propagował wśród nich kult Matki Bożej Kalwaryjskiej i prezentował polskie tradycje, jak łamanie się opłatkiem. Od 2014 r. był wikariuszem biskupim w Archidiecezji Rio de Janeiro.

– Decyzja Ojca Świętego papieża Franciszka, aby mnie nominować na biskupa pomocniczego Archidiecezji Krakowskiej jest dla mnie wielkim zaskoczeniem. W pierwszym momencie przyjąłem ją z pewnym lękiem i obawą, ale także z ufnością w Opatrzność Bożą, próbując zrozumieć plany Boże w moim życiu. Znam moje słabości i grzechy, dlatego całkowicie zawieram się niezłębionemu Bożemu miłosierdziu – mówił niedługo po przybyciu do Polski w rozmowie z Biurem Paso-

fotografie: Biuro prasowe Arcydiecezji Krakowskiej

wym Archidiecezji Krakowskiej biskup-nominat ks. Robert Chrząszcz. Zaznaczył, że do kraju powrócił ubogacony doświadczeniem innego Kościoła i w swojej posłudze pragnie kierować się duchem misyjnym. – Proszę o modlitwę, abym w tej nowej rzeczywistości, w tej nowej misji, mógł podołać tym zadaniom, które Kościół w osobie papieża Franciszka składa w moje dłonie – powiedział.

Uroczysta sakra biskupia odbyła się 6 lutego. Wzięło w nim udział wielu dostojników kościelnych, m.in.: metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski, który był głównym konsekratorem, abp Salvatore Pennacchio, metropolita warszawski kard. Kazimierz Nycz, metropolita łódzki abp Grzegorz Ryś, biskup polowy Józef Guzek, biskupi pomocniczy krakowscy – Damian Muskus OFM, Janusz Mastalski i Jan Zajac.

W centrum herbu biskupiego bpa Roberta Chrząszcza znajduje się sylwetka Jezusa z Rio de Janeiro, z którego serca wypływają białe i czerwone promienie. Na górze znajduje się złota gwiazda, symbolizująca Maryję

i kwiat lilii, odnoszący się do św. Józefa. Herb prezentuje drogę powołania bpa Roberta. Zawołanie nowego biskupa brzmi: CHRISTO PORTAS APERITE – Otwórzcie drzwi Chrystusowi. To bezpośrednie nawiązanie do homilii inaugurującej pontyfikat św. Jana Pawła II, gdy papież wołał w ten sposób do całego świata. „Biskup Robert swoim wezwaniem chce zachęcić wiernych, do których Bóg go posłał i nadal posyła, teraz jako biskupa, by otworzyli Chrystusowi przede wszystkim drzwi swoich serc, bo tylko w Chrystusie człowiek może odnaleźć sens swojego życia bez względu na to, kim jest, skąd pochodzi i gdzie mieszka” – stwierdzo-

no w opisie herbu, zawartym na stronie Archidiecezji Krakowskiej.

Otoczmy modlitwą nowego biskupa pomocniczego Archidiecezji Krakowskiej Roberta Chrzęszcza, aby czuwał nad nim Bóg i udzielał mu wszystkich potrzebnych łask. Niech Maryja otacza go w każdym dniu płaszczem swej macierzyńskiej miłości. JT

Wiadomości z Archidiecezji

► 17.01.2021 r. odbył się 24. Krakowski Dzień Judaizmu w Kościele Katolickim. Uczestnicy tego wydarzenia łączyli się za pomocą platformy Zoom na wspólnej modlitwie i rozważaniu Słowa Bożego. Wprowadzenie wygłosił bp Damian Muskus.

► Od 18 do 25 stycznia trwał Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, pod hasłem: „Trwajcie w mojej miłości a przyniesiecie obfity owoc”, zakończony nabożeństwem ekumenicznym pod przewodnictwem bpa Damiana Muskusa.

► Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, abp Stanisław Gądecki, ogłosił niedzielę 24 stycznia „Dniem solidarności z Chorwacją”, w związku z dramatycznymi trzęsieniami ziemi jakie nawiedziły ten kraj.

► Rozpoczęła się inicjatywa duszpasterska „Święty Jan Paweł II ze mną na zawsze – Święty4ever”. Skupia ona ludzi, którzy chcą być blisko św. Jana Pawła II i zgłębiać jego nauczanie. Składa się ona z 5 punktów: – zachęta do modlitwy przez wstawiennictwo św. Jana Pawła II, codziennie o 21:37 (jedno dziesiątek różańca oraz jedno wezwanie z Litanii do św. Jana Pawła II), – czytanie tekstów papieskich (w poniedziałki, środy i piątki są publikowane stosowne fragmenty na kontach @swiety4ever na Facebooku oraz Twitterze), – dostrzeżenie oraz okazanie pomocy osobie potrzebującej, która żyje obok nas, – wystawianie wizerunków św. Jana Pawła II w oknach swoich domów oraz mieszkań, – wywieszanie flagi papieskiej (2 IV, 27 IV oraz od 13 do 18 V).

► Święty Maksymilian Maria Kolbe został ogłoszony patronem roku 2021 w Małopolsce.

► 23 stycznia Kościół obchodził Niedzielę Słowa Bożego. – Niedziela Słowa Bożego to iskra, która wychodzi i powinna wzbudzić zapal i umiłowanie Pisma Świętego, bez którego nie ma zrozumienia Chrystusa – powiedział przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Stanisław Gądecki

► 24 stycznia odbyły się wydarzenia związane z uczczeniem pamięci śp. Heleny Kmiec w 4. rocznicę jej śmierci. Helena Kmiec była świecką wolontariuszką misyjną, pracowała w Boliwii. Pomagała Siostrzom Służebniczkom Dębickim w prowadzonej przez nie ochronce dla dzieci w Cochabamba, gdzie została zamordowana.

► 26 stycznia 2021 roku przypadał XXI Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce, pod hasłem: „Chrześcijananie i muzułmanie: razem chronić miejsca kultu”.

► Duszpasterstwo Młodzieży Archidiecezji Krakowskiej zaprasza do skorzystania z materiałów przygotowanych na Wielki Post. „CrossPost – plan treningowy dla duszy” to 40-dniowe wyzwanie, które ma na celu konkretną pracę nad sobą i poznanie Boga z wykorzystaniem narzędzi, które w Kościele są od zawsze: modlitwy, postu i jałmużny. Szczegóły na stronie www.crosspost.pl.

► Biskup pomocniczy Archidiecezji Krakowskiej, ks. bp Janusz Mastalski, został uhonorowany nagrodą „Pro Redemptione” za zasługi dla formacji kapłańskiej.

► Od 6 lutego 2021 roku Archidiecezja Krakowska ma nowego biskupa pomocniczego. Został nim mianowany bp Robert Chrzęszcz. Szczegóły w numerze Białego Kamyka. JT

IV Krąg Domowego Kościoła

Maciej Pilch

Drugiego lutego bieżącego roku podczas uroczystej Mszy Świętej celebrowanej przez księdza Sławomira Głuszka siedem małżeństw naszej parafii zakończyło pierwszy etap formacji (pilotaż) i oficjalnie zadeklarowało włączenie się do Domowego Kościoła, czyli gałęzi rodzinnej Ruchu Światło-Życie. Tym sposobem w naszej parafii ukonstytuował się IV Krąg Oazy Rodzin. Krąg, który wyróżnia się pod wieloma względami: jest najliczniejszy zarówno pod względem ilości małżeństw (aż 7) jak i liczby małych dzieci (szesnastoro), jest też najmłodszy wiekiem i stażem małżeńskim. Dla osób, które nie miały okazji poznać specyfiki tej wspólnoty postaram się przybliżyć ją w kilku zdaniach. Spotkania Kręgu odbywają się raz w miesiącu (poza miesiącami wakacyjnymi) – przez pierwszy rok gościł nas na Plebanii ksiądz Proboszcz, od drugiego roku spotkania odbywały się w domach oczywiście też przy udziale Duszpasterza. Z racji pandemii od kilku miesięcy osobisty kontakt musieliśmy zastąpić łącząc się online za pomocą komunikatorów internetowych.

Spotkanie składa się z trzech części: „dzielenia życiem” przy wspólnym stole, podczas którego relacjonujemy nasze codzienne sprawy, radości i trudności. Potem przechodzimy do wspólnej modlitwy, którą rozpoczynamy pieśnią do Ducha Świętego i zapaleniem świecy – symbolu Chrystusa. Wypowiadając nasze intencje razem zanosimy je przez Maryję do Jezusa, rozważając dziesiątkę Różańca. Kończymy czytaniem i rozważaniem fragmentu Pisma Świętego. Trzecia część to część formacyjna – w czasie pilotażu polegała ona

głównie na poznawaniu zasad Domowego Kościoła, zobowiązań, którymi jego członkowie żyją na co dzień i ich znaczenia we wzrastaniu w wierze i zacieśnianiu relacji rodzinnych i małżeńskich. Co daje przynależność do Oazy Rodzin? Najlepiej oddać głos małżeństwom:

Karolina i Szymon: „Do formacji w Domowym Kościele przystąpiliśmy zaraz po ślubie, w trakcie trwającego już pilotażu. Poznaliśmy nowych ludzi z naszej miejscowości jak i sposób działania Kręgu Domowego Kościoła. Spotkania formacyjne pomogły szerzej spojrzeć na nasze wspólne życie duchowe i wprowadzić do niego nowe elementy. Nauczyliśmy się nowych rodzajów modlitwy, a przyjęte zobowiązania pomagają nam w lepszym poznaniu siebie nawzajem i pogłębianiu naszych wspólnych relacji z Bogiem”.

Aneta i Zbigniew: „Dziękujemy Bogu za to, że kiedyś postawił na naszej drodze osoby, które zapropowały nam udział we Wspólnotcie Domowego Kościoła. Jesteśmy wdzięczni za to, że jest z nami kapłan, który nas wspiera, że możemy dbać o rozwój duchowy oraz jedność małżeńską a także relacje rodzinne i braterskie w Chrystusie w życiu codziennym. Możemy dawać świadectwo sobie umacniając wzajemnie wiarę, a także naszym dzieciom, które nieustannie nas obserwują, naśladują i uczą się od nas. Możemy zadbać o rozwój w każdym wymiarze, mimo że poprzeczka jest nieraz zawieszona wysoko. Chwała Panu za wszystko”.

Justyna i Michał: „Jesteśmy małżeństwem od ponad pięciu lat. Obo-

je uczestniczyliśmy w młodzieżowej Oazie Ruchu Światło-Życie. Doświadczaliśmy tam jak ważna jest wspólnota i formacja na drodze do Boga. Po latach stwierdziliśmy, że nam tego brakuje. Zналиśmy założenia i sposoby funkcjonowania Domowego Kościoła, ponieważ mamy wielu znajomych, którzy w nim działają. Po bliższym zapoznaniu z zobowiązaniami stwierdziliśmy, że odpowiada nam taki sposób formacji, a wymiana doświadczeń pomiędzy małżeństwami jest bardzo cenna dla rozwoju naszej rodziny”.

Magdalena i Wojciech: „Domowy Kościół to dla nas fundament, dzięki tej formacji wiemy, że budujemy na skale. Podkreślenie wspólnej modlitwy, zarówno w małżeństwie, jak i w rodzinie, uświadamia nam jak ważne jest dążenie do świętości całej naszej rodziny, a nie tylko każdego z nas osobno. Bogactwem Domowego Kościoła jest też zobowiązanie jakim jest Dialog Małżeński. Pomaga on w budowaniu coraz lepszej relacji w naszym małżeństwie, przez łączność z Jezusem. Czujemy też wsparcie wszystkich rodzin z naszego kręgu. W kontekście modlitwy za nas, ale też fizycznej pomocy, czy wsparcia w trudnych dla nas chwilach, sytuacjach. Chwała Panu!”

Aneta i Maciej: „Jesteśmy małżeństwem od ponad 14 lat. Zaproszenie do Kręgu dostaliśmy od naszego księdza Proboszcza, zastanawialiśmy się czy z niego skorzystać, gdyż jesteśmy członkami Wspólnoty Odnowy w Duchu Świętym Nazaret w Myślenicach. Obawialiśmy się, że pogodzenie tych dwóch światów może być trudne. Z perspektywy czasu okazało się, że nasze obawy były nieuza-

sadnione. Indywidualna formacja w Nazarecie jest uzupełniana wspólną formacją w Domowym Kościele. Najważniejsze są spotkania z innymi małżeństwami, nowe przyjaźnie, dzielenie się doświadczeniami życiowymi i rodzicielskimi. Poznaliśmy nowy sposób modlitwy Pismem Świętym, czy odmawianie Różań-

ca z dopowiedzeniami, co ułatwia rozważanie poszczególnych tajemnic. Dzięki zobowiązaniom wcieliłmy w życie codzienną rodzinną modlitwę, która jednoczy nas, ubogaca i pozwala dawać żywe świadectwo wiary naszym dzieciom. Wspomniane zobowiązania to też bardzo dobry motywator ułatwiający życie

z Bogiem na co dzień a nie tylko od święta.

Od następnego spotkania zaczynamy kolejny etap formacji, czyli podróży przez nasze życie ramię w ramię z Panem Bogiem i z innymi małżeństwami, dla których Bóg i wiara są fundamentem, na którym chcą budować. ■

Św. Polikarp

opracowanie: Elżbieta Łabędzka

Święty Polikarp, ur. 65, zm. 155–169 n.e., biskup, męczennik. Dla tradycji chrześcijańskiej duże znaczenie mają Ojcowie Apostolscy. Zaszczepny ten przydomek przyjął się od wieku XVII dla tych świętych pisarzy kościelnych, którzy żyli jeszcze w czasach apostołskich i o nich przekazali nam pewne treści. Są oni bezpośrednim łącznikiem pomiędzy uczniami Chrystusa a chrześcijaństwem lat późniejszych. Do Ojców tych zwykło się zaliczać wśród innych: św. Klemensa I Rzymskiego, papieża (+97), św. Ignacego z Antiochii (+110–117), św. Papiasza (w. II) i św. Polikarpa († około 156).

Od Ojców Apostolskich należy odróżnić Ojców Kościoła, czyli tych świętych, którzy żyli w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, a swoją wiedzą i pismami przyczynili się do wyjaśnienia wiary i jej obrony przeciwko błędom. Jako datę graniczną dla Ojców Kościoła na Zachodzie zwykło się podawać rok 636, czyli śmierć św. Izydora z Sewilli, a na Wschodzie rok około 749, czyli śmierć św. Jana Damascenkiego.

Od Ojców Kościoła odróżniamy wreszcie doktorów Kościoła, którzy żyli w różnych czasach, a wyróżniali się wśród świętych Pańskich niezwykłą wiedzą i obroną wiary. Ostatnim świętym, który otrzymał ten zaszczytny tytuł, był św. Alfons Liguori (+1787).

Święty Ireneusz (1202), który znał św. Polikarpa, pisze, że ten święty był uczniem św. Jana Apostoła. Tertulian i św. Hieronim przekazali nam informacje, że św. Jan Apostoł ustanowił swojego ucznia, św. Polikarpa, biskupem w Smyrnie, w Azji Majej. Około roku 107 św. Ignacy z Antiochii, napisał piękny list do św. Polikarpa, kiedy był wieszony okrętem do Rzymu, by tam ponieść śmierć męczeńską, i zatrzymał się w Troadzie. W liście tym św. Ignacy oddaje św. Polikarpowi najwyższe pochwały, kiedy go nazywa: dobrym pasterzem, niezłomnym w wierze i mężnym atletą Chrystusa. Takim był faktycznie. W roku 155 udał się św. Polikarp osobiście do Rzymu, aby z papieżem Anicetem ustalić dzień obchodzenia Wielkanocy, gdyż wówczas Zachód obchodził to największe święto katolickie w innym czasie niż na Wschodzie, co sprawiało pewne zamieszanie Według relacji Euzebiusza z Cezarei Palestyńskiej, św. Polikarp miał rządzić Kościołem w Smyrnie około 60 lat i ukoronować życie śmiercią męczeńską. Miał ponad 86 lat, kiedy oskarżono go o lekceważenie pogańskiej religii obrzędów, jak też zwyczajów. Oskarżono go przed namiestnikiem (prokonsulem) rzymskim, Stacjuszem Kodratosem, który go skazał na śmierć przez spalenie na stosie. Gdy zaś płomienie nie chciały się imać męcen-

Święty Polikarp, M. Burghers

nika, zginął od pchnięcia pugiłau. Działo się to na stadionie w Smyrnie pomiędzy rokiem 155 a 169. Jak nie znamy dokładnego roku śmierci św. Polikarpa, tak również nie znamy jej daty dziennej. W Martyrologium Rzymskim był wspomniany 26 stycznia. Obecnie przyjęto datę, którą podaje kalendarz grecki, 23 lutego. Święty Polikarp zostawił nam cenny list. Ważnym także pomnikiem literatury starożytnej jest opis męki świętego biskupa (*Martyrium Policarpi*). Według tego opisu Święty mógł odzyskać wolność, gdyby tylko wyparł się Chrystusa. Kiedy nakazano mu to uczynić zawołał: „Cóż złego wyrządził mi Chrystus, abym miał swojemu Królowi i Zbawcy złorzeczyć?” Kiedy zaś sędzia grodził Świętemu, że go każe spalić żywcem, św. Polikarp odparł: „Ogniem grozisz, który płonie przez chwilę i wkrótce zgaśnie, bo nie znasz ognia sądu, który przyjdzie, i kary wiecznej”.

Opracowanie na podstawie „Święci na każdy dzień”, ks. Wincenty Zalewski sdb

Podsumowanie roku 2020

w parafii p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

ks. Władysław Salawa

- Liczba wiernych w naszej parafii od kilku lat utrzymuje się na stałym poziomie i wynosi około 3 000 wiernych. Rodzin w naszej parafii jest ok. 800.
- Pierwsza Komunia Święta dzieci, która była zaplanowana w minionym roku na niedzielę 17 maja, z powodu pandemii koronawirusa odbyła się dopiero w sobotę 4 lipca.
- 29 sierpnia minionego roku 2020 ks. Infułat Bronisław Fidelus w zastępstwie ks. biskupa Jana Zająca, który w tym czasie odbywał kwarantannę udzielił młodym naszej parafii sakramentu bierzmowania.
- W naszej parafii znajduje się wiele wspólnot i grup modlitewno-duszpasterskich. Niestety z powodu epidemii koronawirusa tylko niektóre kontynuują swoją działalność. Mamy nadzieję i modlimy się o to, aby Pan Bóg oddalił od nas tę epidemię tak, byśmy wkrótce mogli powrócić do normalnych spotkań ubogacając swoją wiarę i siebie nawzajem.
- Przypominamy, że na parafialnym kanale w serwisie Youtube można oglądać na żywo transmisje Mszy Świętych i nabożeństw z naszego kościoła. Link do kanału znajduje się na stronie internetowej i Facebooku naszej parafii.

W minionym roku 2020:

- Sakramentu chrztu świętego udzielono 38. dzieciom. Dziękujemy Bogu, za łaskę chrztu tych dzieci i cieszymy się, że zostały włączone do naszej wspólnoty parafialnej.
- Do pierwszej spowiedzi i Komunii św. przystąpiło 39. dzieci. Módlmy się, aby wzrastały w łasce Bożej i przyjaźni z Chrystusem Eucharystycznym.
- Sakrament bierzmowania przyjęło 34. młodych naszej parafii. Prośmy Ducha Świętego, aby udzielał młodym swoich darów i charyzmatów, aby umieli mężnie wyznawać swoją wiarę i zawsze z odwagą jej bronić.
- Dzięki łasce sakramentu małżeństwa rozpoczęło budowanie swojego życia rodzinnego 15. nowych małżeństw. Życzymy im, by swoją wspólnotę budowali na mocnym fundamencie wiary i miłości.
- Sakramentu Namaszczenia Chorych udzielono 46. osobom. Módlmy się w intencji wszystkich chorych

naszej parafii, aby swoje cierpienia umieli łączyć z krzyżem Chrystusa i ofiarować za zbawienie swoje i całego świata.

- Na wieczny spoczynek Pan powołał 36. parafian. Pamiętajmy o nich w naszej modlitwie.
- Komunii św. w ciągu całego minionego roku rozdano 49.000.
- W minionym roku 2020 Zespół Caritas naszej parafii we współpracy z Caritas Archidiecezji Krakowskiej rozdał 180 paczek z podstawowymi artykułami żywnościowymi. Finansowo pomógł 10 osobom.
- Na pomoc charytatywną w ubiegłym roku wydano w naszej parafii 3.298,00 zł.
- Pragniemy poinformować, że w minionym roku 2020 nasz dom katechetyczno-parafialny został odebrany i dopuszczony przez odpowiednie władze państwowe do użytku publicznego.

W minionym roku wykonano następujące prace:

- W kościele wykonano modernizację nagłośnienia. Zakupiono nowy wzmacniacz i urządzenie do przekazu bezprzewodowego oraz wymieniono niektóre mikrofony.

Przy domu katechetyczno-parafialnym imienia św. Jana Pawła II w minionym roku wykonano następujące prace:

- Na wiośnię wykonano front pod bramkę i bramę wjazdową, a następnie dokończono w całości ogrodzenie terenu, na którym stoi dom katechetyczno-parafialny.
- Z zakupionego wcześniej kamienia elewacyjnego wykonano w kwietniu opaskę wokół domu.
- W maju zakupiono kostkę brukową, którą następnie ułożono wokół domu na przełomie września i października.
- Wykonano także nagłośnienie dużej sali domu katechetycznego i zakupiono do niej trzy duże stoły.

Wszystkim parafianom, którzy wspierają jakiegokolwiek dobre inicjatywy i prace w naszej parafii swoją modlitwą, radą i pomocą finansową bardzo serdecznie dziękujemy. Bóg zapłać. ■

11 lutego – Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

W 1858 roku Matka Boża objawiła się ubogiej pasterce, św. Bernadecie Soubirous, w Grocie Massabielskiej w Lourdes. Podczas osiemnastu zjawień (w okresie 11 lutego–16 lipca) Maryja wzywała do modlitwy i pokuty.

11 lutego 1858 r. Bernadetta Soubirous wraz z siostrą i przyjaciółką udała się w pobliże Starej Skały – Massabielle – na poszukiwanie suchych gałęzi, aby rozpaść ogień w domu. Gdy dziewczyna została sama, usłyszała dziwny dźwięk podobny do szumu wiatru i zobaczyła światłość, z której wyłoniła się postać „Pięknej Pani” z różańcem w ręku. Odtąd objawienia powtarzały się.

25 lutego w czasie ekstazy Bernadetta usłyszała polecenie: „A teraz idź do źródła, napij się z niego i obmyj się w nim”. Dziewczkę skierowało swoje kroki do pobliskiej rzeki, ale usłyszało wtedy głos: „Nie w tę stronę! Nie mówiłam ci przecież, abyś piła wodę z rzeki, ale ze źródła. Ono jest tu”. Na kolanach Bernadetta podążyła więc ku wskazanemu w pobliżu grotty miejscu. Gdy zaczęła grzebać, pokazała się woda. Na oczach śledzącego wszystko uważnie tłumu ukazało się źródło, którego dotąd nie było. Woda biła z niego coraz obficiej i szerokim strumieniem płynęła do rzeki. Okazało się rychło, że woda ta ma moc leczniczą.

Kamieniarz, rzeźbiarz nagrobków po gorącej modlitwie począł przemywać sobie ową wodą oczy. Natychmiast odzyskał wzrok. Miejscowy restaurator miał złośliwego raka na dłoni i groźbę amputacji ręki. Kiedy modlił się gorąco i polecał wstawiennictwu Bernadetty, zanurzył rękę w wodzie bijącej ze źródła i wyciągnął ją zupełnie zdrową. Pewna matka doznała ła-

ski nagłego uzdrowienia swojego dziecka, które zanurzyła całe w zimnej wodzie źródła, kiedy lekarze orzekli, że dni dziecka są już policzone. Lourdes zastynęło z cudów.

Lourdes jest obecnie słynnym miejscem pielgrzymkowym, do którego przybywają tysiące ludzi, by czcić Matkę Bożą jako Uzdrawienie Chorych (brewiarz.p). ■

Karnawał

Z. Dmitroca

Karnawał

W karnawale, w karnawale
Dookoła wielkie bale,
Gdy orkiestra pięknie gra,
Dobry humor każdy ma!

Bał maskowy, bał maskowy
Jest naprawdę pomysłowy,
Można przebrać się za jeża,
Krasnoludka lub rycerza.

Wszędzie sami przebierańcy,
Zorro w czarnej masce tańczy,
I Smerfotka razem z nim,
Nie wiadomo, kto jest kim...

W karnawale, w karnawale
Dzieci bawią się wspaniale,
W karnawale każdy chce
Tańczyć, śpiewać, bawić się.

Za kogo przebrały się tańczące dzieci? Wpisz odpowiedzi do krutek.
Z oznaczonych krutek kolejno wypisz litery, odczytaj rozwiązanie.

1

--	--	--	--	--	--	--	--

6

--	--	--	--	--	--	--

2

--	--	--	--	--

7

--	--	--	--	--	--

8

--	--	--	--	--	--

3

--	--	--	--	--

9

--	--	--	--	--	--	--

4

--	--	--	--	--	--	--

Dzień Babci i Dziadka

Barbara Biernacka-Żaba

*Kocham moją Babcię i Dziadka
Ale jak Im o tym powiedzieć?
– może Im zaśpiewać
– wtedy będą wiedzieć.*

W tym roku Dzień Babci i Dziadka przebiegał zupełnie inaczej niż zwykle. Po raz pierwszy dzieci nie mogły zaprosić swoich gości do przedszkola na przedstawienie. Dlatego też panie postanowiły przekazać program artystyczny za pomocą komunikatora Facebook. 4 lutego zorganizowano nagrywanie programu w każdej grupie wiekowej – zajęła się tym pani Aneta Murzyn. W tym dniu wszystkie dzieci przyszły do przedszkola elegancko ubrane, panie zajęły się przygotowaniem dekoracji i strojów.

Wszystkie dzieci w swoich wierszach i piosenkach zapewniały o swej wielkiej miłości do Babci i Dziadka. Opowiadały jaka jest babcia i co lubi dziadek (Babcia jest od rozpieszczania, a Dziadek jest od naprawiania – taki superman). Wyrażały swoją miłość poprzez piosenki – „Serduszko dla Babci dzisiaj mam”. Jednak największą atrakcją zawsze są tańce w wykonaniu dzieci. Do muzyki „Sto

lat dla Babci” zatańczyły najmłodsze „Misie” wymachując kolorowymi pomponami. Do muzyki „Bella ciao” zatańczyły „Biedronki”, rytmiczny taniec „Raz, dwa, trzy” – wykonały „Piraci”, a „Sówki” zatańczyły do muzyki „Vente”. Na zakończenie pani dyrektor Bogumiła Łętocha złożyła wszystkim życzenia. Oprawą nagrań zajęła się pani Joanna Gurbisz-Górecka. Nagrania filmików z każdej grupy są udostępnione na przedszkolnym facebooku.

Wszystkim Babciom i Dziadkom życzymy dużo zdrowia, pogody ducha i powrotu do normalności. ■

Konkurs plastyczny

Marysia Łapa – przedszkolaczka z grupy I „Misie”, wzięła udział w Gminnym Konkursie Plastycznym. Organizatorem konkursu był Burmistrz Miasta i Gminy Myślenice oraz Przedszkole Samorządowe w Bysinie. Tematem konkursu była najpiękniejsza ozdoba choinkowa. Dziewczynka wykonała choinkę z biszkoptów udekorowanych cukierkami. Jury zachwyciła formą wykonania i pomysłowość. Marysia w kategorii wiekowej 3–4 latki zajęła I miejsce, z czego bardzo się cieszymy. Otrzymała piękną nagrodę i dyplom. Gratulujemy! ■

Powroty są wspaniałe

An. Dominika Pajak

Po dłuższej przerwie powróciliśmy do naszych piątkowych spotkań ♥. Okres świąt jak i ferii pozwolił nam odpocząć i nabrać energii do działania.

Na pierwszym spotkaniu w styczniu tematem była bogobojność oraz bojaźń Boża. Jak je rozróżnić? I jaka jest ich definicja? My ją poznaliśmy oglądając filmik, w którym Tomasz Nowak OP w dość łatwy sposób wytłumaczył nam, o co w tym tak naprawdę chodzi. Nie zabrakło oczywiście dzielenia się swoimi przemyśleniami ☺.

Oprócz tego poznaliśmy dwóch świętych, którzy byli bogobojni: św. Hiob i św. Franciszek z Asyżu, z których powinniśmy brać przykład ☺.

Módlmy się, abyśmy mieli w sobie jak najwięcej bojaźni Bożej oraz bogobojności, które są kluczem do miłości Boga 🙏.

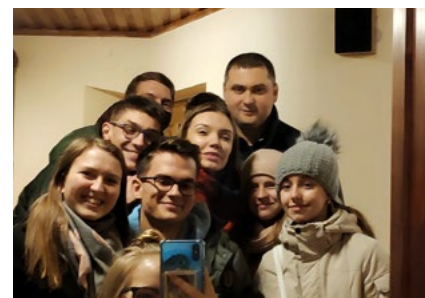
Powrót do naszych spotkań nie mógł się obejść bez adoracji, która jest naprawdę jednym z najlepszych momentów spędzenia czasu z Bogiem. A po spotkaniu z Bogiem spędziliśmy czas na rozmowie, która była niesamowita. Wspaniale jest spotkać się na żywo i choć przez chwilę spędzić czas w tak niezwykłym gronie.

Oprócz tego od razu po zakończeniu się ferii zaczął działać słowniczek liturgiczny, który został przygotowany przez nasze dwie animatorki. Wiedząc, że niektórych przerażają

pojęcia związane z liturgiką, postaraliśmy się je jak najprościej ująć i wytłumaczyć ☺.

Codziennie można poznać lub przypomnieć sobie jedną rzecz związaną z tym tematem. Oczywiście nie są to po prostu podane definicje!

Link do słowniczka liturgicznego można znaleźć na naszej stronie internetowej: Grupa Apostolska „Wspólnota” Jawornik. A codziennie o 16:00 są podawane odpowiedzi na naszym Instagramie: ga_jawornik. Zapraszamy do zabawy! ■

Gorące serca jawornickiej młodzieży znów zagrały dla WOŚP

dh Piotr Norek

W niedzielę 31 stycznia podczas 29. Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, jak co roku nasza Młodzieżowa Drużyna Pożarnicza pod opieką druhow z jednostki brała udział w zbiórce pieniędzy na cele fundacji WOŚP.

W wolnej chwili mieliśmy czas na ciepłą herbatę wraz z drożdżówkami na strażnicy. Za pyszne drożdżówki dziękujemy bardzo Pani Annie Gralińskiej, mamie Mateusza i Szymona, dwóch członków naszej MDP.

Mieszkańcy naszej miejscowości z miłą chęcią wypełniali puszkami różnymi kwotami i wspierali coroczną zbiórkę, które nieprzerwanie prowadzimy już od 2013 roku.

Warto tą wolną niedzielę przeznaczyć na aktywne działanie, które przyniesie korzyści społeczeństwu i pomoże potrzebującym.

Jak widać, strażacy od najmłodszego uczą się czynić dobro i pomagać w każdy możliwy sposób. ■

Niedzielne czytania mszalne

21 lutego, 1. niedziela Wielkiego Postu

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. A przebywał na pustyni czterdzieści dni, kuszony przez Szatana, i był ze zwierzętami, aniołowie zaś Mu służyli (Mk 1, 12n).

28 lutego, 2. niedziela Wielkiego Postu

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniąco białe tak, jak żaden

wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasze z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem (Mk 9, 2n).

7 marca, 3. niedziela Wielkiego Postu

Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał (J 2, 23n).

14 marca, 4. niedziela Wielkiego Postu

A jak Mojżesz wywyższył węży na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne (J 3, 14n).

Chrzty

Emilia Maria Sadzik

Pogrzeby

- + Stanisław Liszkiewicz lat 66.
- + Renata Barbara Braś lat 59.
- + Kazimierz Rusznica lat 82.
- + Maria Węgrzyn lat 79.

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski, Waław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa; **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl; Zdjęcie na okadce: Freepik.com

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANÝCH TEKSTÓW.

Intencje mszalne

15.02.2021, poniedziałek

- 7.00 + Marek Hołuj – od córki Natalii
17.00 + Jan Starzec

16.02.2021, wtorek

- 7.00 dziękczynno-błagalna w 2. r. ślubu Karoliny i Szymona oraz w 1. r. urodzin Franciszka
17.00 1) rezerwacja
2) + Jan Filipiec – od rodziny Wilkołek i Stanisławy Bidzińskiej

17.02.2021, środa

- 7.00 + Józefa Kołodziej – od pracowników Szkoły Jawor
17.00 1) ++ Władysław Szlachetka r. śm., Janina żona, Anna, Stefania, Jan Kurowscy
2) + Łukasz Wilkołek – od sąsiadów
3) + Jadwiga Oliwa – od rodziny Musiał z Mogilan
4) + Tadeusz Cygan – od Kamila Cudak
5) + Stanisław Liszkiewicz – od Jadwigi Tomal

18.02.2021, czwartek

- 7.00 ++ Janina Salawa, Aniela Sarga
17.00 + Marek Hołuj – od córki Agnieszki z rodziną
2) + Maria Hołuj 3. r. śm. – od męża Tadeusza

19.02.2021, piątek

- 7.00 + Józef i Anna Łapa
17.00 + Elżbieta Woźniak – od chrześniaka Grzegorza

20.02.2021, sobota

- 7.00 + Jan Filipiec – od żony
17.00 + Mieczysław Prokocki – od Druhów OSP Jawornik

21.02.2021, niedziela

- 7.00 rezerwacja
9.00 rezerwacja
11.00 + Wojciech Tomal 38. r. śm., żona Maria, Marian syn, Robert wnuk
15.30 rezerwacja

22.02.2021, poniedziałek

- 7.00 za parafian
17.00 + Andrzej Tomal – od Mirosława z rodziną

23.02.2021, wtorek

- 7.00 + Elżbieta Woźniak – od brata ks. Kazimierza
17.00 + Marek Hołuj – od taty
2) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB, zdrowie dla Heleny w 80 r. urodzin – od córek z rodzinami, wnuków, wnuczek, prawnuków i prawnuczek

24.02.2021, środa

- 7.00 + Jan Filipiec – od brata Andrzeja z żoną
17.00 1) ++ Janina Szlachetka r. śm., Wojciech mąż, Anna, Stefania i Jan Kurowscy, Franciszek Róg, Stanisław Kurowski
2) + Eugenia Zborowska – od rodziny Kochan
3) + Helena Sajak – od rodziny Braś i Ryś
4) + Jadwiga Wietrzyk – od Alicji i Wacława Zborowskich

25.02.2021, czwartek

- 7.00 + Krzysztof Cudak – od brata Bogdana z Moniką
17.00 + Marek Hołuj – od siostry Jadwigi z rodziną

26.02.2021, piątek

- 7.00 + Józefa Kołodziej – od pracowników Szkoły Jawor
17.00 + Kazimierz Woźniak – od wnuka Macieja z rodziną

27.02.2021, sobota

- 7.00 w intencji małżeństw i rodzin
17.00 + Marek Hołuj – od brata Stanisława

28.02.2021, niedziela

- 7.00 ++ Maria Pająk, Helena córka, Stanisław syn, Izidor Kurowski
9.00 ++ Karol Dańda 9. r. śm.
11.00 dziękczynno-błagalna w 18. r. urodzin Wiktora
15.30 + Maria Rączka 3 r. śm. – od syna z rodziną

1.03.2021, poniedziałek

- 7.00 + Krzysztof Cudak – od brata Grzegorza z Oliwią
17.00 + Mieczysław Prokocki – od Stanisława Cudak z rodziną

2.03.2021, wtorek

- 7.00 + Stanisław Podoba – od Heleny Wróblewskiej z rodziną
17.00 rezerwacja

3.03.2021, środa

- 7.00 + Jan Szlachetka – od żony i dzieci z rodzinami
17.00 1) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB, zdrowie dla Heleny w 80 r. urodzin
2) ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu cierpiące
3) + Józefa Kołodziej – od Elżbiety i Kazimierza
4) + Stanisław Liszkiewicz – od rodziny Szlachetka
5) + Jadwiga Oliwa – od sąsiadki Danuty Madej

4.03.2021, czwartek

- 7.00 + Kazimierz Kurowski 31. r. śm.
17.00 1) ++ Tomasz Żarski, Anna i Piotr Żarscy, Rozalia i Ignacy Łapa, Irena Motyka, Janusz syn, Krzysztof Kasperczyk
2) + Maria Szlachetka – od córki Anny z mężem

5.03.2021, piątek

- 7.00 ++ zmarli wypominani w wypominakach
17.00 + Andrzej Tomal – od rodziny Pitalów

6.03.2021, sobota

- 7.00 + Kazimierz Woźniak – od córki Ireny z mężem
17.00 + Łukasz Wilkołek – od siostry Marty z mężem

7.03.2021, niedziela

- 7.00 1) dziękczynno-błagalna dla członkiń Róży św. Rity i ich rodzin
2) dziękczynno-błagalna dla członkiń Róży św. Faustyny i ich rodzin
9.00 rezerwacja
11.00 rezerwacja
15.30 rezerwacja

8.03.2021, poniedziałek

- 7.00 rezerwacja
17.00 + Łukasz Wilkołek – od brata Tadeusza z rodziną

9.03.2021, wtorek

- 7.00 + Stanisław Podoba – od Anny, Mateusza i Szymona Gralińskich
17.00 rezerwacja

10.03.2021, środa

- 7.00 + Krzysztof Cudak – od brata Dariusza
17.00 1) + Eugenia Zborowska – od Barbary Bednarczyk z rodziną
2) + Marek Hołuj – od Dyrekcji i pracowników Przedszkola w Jaworniku
3) + Jan Filipiec – od rodziny Węgrzyn
4) + Tadeusz Cygan – od rodziny Sumarów

11.03.2021, czwartek

- 7.00 + Irena Kurowska – od rodziny Mądrala
17.00 + Andrzej Tomal – od kuzynki Moniki i Marka
2) ++ Anna Kurowska r. śm., Stefania i Jan rodzice, Janina i Władysław Szlachetka, Franciszek Róg, Stanisław Kurowski

12.03.2021, piątek

- 7.00 + Kazimierz Woźniak – od szwagierki Salomei z mężem z Rudnika
2) ++ Anna Oboń, Edmund mąż, Stanisław i Tomasz synowie, zmarli z rodziny
17.00 + Helena Hołuj – od wnuków Dominika, Nikodema i Elizy

13.03.2021, sobota

- 7.00 rezerwacja
17.00 rezerwacja

14.03.2021, niedziela

- 7.00 + Edward Liszkiewicz 12. r. śm.
9.00 + Tadeusz Góralik – od wnuków
11.00 + Helena Kurowska – od syna Marka z Ireną
15.30 ++ Ryszard Łukaszuk, jego rodzice, Józef syn, Anna Franczak, jej rodzice

Kalendarium liturgiczne

17 luty, środa

Wspomnienie świętych Siedmiu Założycieli Zakonu Serwitów NMP

22 luty, poniedziałek

Święto Katedry św. Piotra, apostoła

23 luty, wtorek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. męczenników św. Polikarpa, bpa

4 marzec, czwartek

Święto św. Kazimierza, patrona archidiecezji krakowskiej

8 marzec, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Jana Bożego

9 marzec, wtorek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Franciszki Rzymianki.

MDP w czasie zbiórki na WOŚP

Dzień Babci i Dziadka w przedszkolu

Kolęda